

การพัฒนาความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอก
ภาษาอังกฤษโดยโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์
**Development of English Cultural Knowledge of English Majors
Through a Self-Study Computer Program**

ผู้วิจัย : ศศิกร สุรมณี

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) สร้างโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ 2) เปรียบเทียบความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 26 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรม แบบทดสอบวัดความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่อง ความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับประสิทธิภาพดี ทำให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพิ่มขึ้น และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

คำสำคัญ : โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์, ความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ, ความคิดเห็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) develop a self-study computer program on English cultural knowledge for English majors, 2) to compare students' English cultural knowledge before and after using the program, and 3) to study the students' opinion towards the program used. The target group were 26 English major students of the Faculty of Education, Rajabhat Karasin University who enrolled in the first semester of the academic year of 2008. Two types of instruments were used in the study, namely 1) program development instruments

การประชุมทางวิชาการเสนองานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 3

including a program evaluation form and 2) data collecting instruments including an English cultural knowledge test and a questionnaire on students' opinion toward the program used. The data obtained were analyzed by means of frequency, percentage, mean, and standard deviation. The findings indicated that the self-study computer program on English cultural knowledge had been effectively developed at the good level and enabled the students to gain more knowledge on English culture consequently. The students' opinion towards the program was highly positive.

Key words : A self-study computer program, English cultural knowledge, Opinion English majors

บทนำ ปัจจุบันนี้ผู้คนทั่วโลกได้ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ด้วยเหตุผลดังกล่าวภาษาอังกฤษจึงได้รับการบรรจุให้เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยให้นักเรียนไทยเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป (กรมวิชาการ, 2545) เมื่อพิจารณาสาระการเรียนรู้ของวิชาภาษาต่างประเทศซึ่งได้แบ่งองค์ความรู้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก จะเห็นได้ว่านอกจากจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วนั้น จำต้องมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาดังด้วย เนื่องจากวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคน อาทิ พฤติกรรมการกิน การแสดงท่าทาง ความเชื่อ รวมทั้งคำพูดที่ใช้จึงกล่าวได้ว่า ภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งคู่กันมาตลอด เพราะวัฒนธรรมเป็นบ่อเกิดภาษาในขณะเดียวกันภาษาเป็นสื่อที่ใช้แสดงออกซึ่งวัฒนธรรม ด้วยเหตุผลดังกล่าว วัฒนธรรมจึงเป็นองค์ความรู้สำคัญอันหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานฯ เนื่องจากวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับภาษา จึงส่งผลให้มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษา ดังข้อค้นพบที่ว่า วัฒนธรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาดีขึ้น

สาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ มีภารกิจในการผลิตบุคลากรซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เป็นไปตามความคาดหวังของหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษได้พยายามสนองตอบต่อภารกิจดังกล่าว โดยการปรับปรุงหลักสูตร และสำรวจสภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ซึ่งได้ข้อค้นพบว่า นักศึกษามี

พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษที่ไม่สามารถเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ทั้งนี้ นักศึกษาอาจจะขาดความแม่นยำในเนื้อหาด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง จึงขาดความตระหนักในความสำคัญของวัฒนธรรมที่มีต่อการเรียนภาษา อีกทั้งไม่สามารถวิเคราะห์หัวข้อวัฒนธรรมในเนื้อหาที่ปรากฏในแบบเรียน (วิไลพร ธนสุวรรณและคณะ, 2545) นอกจากนี้ เนื้อหาวัฒนธรรมในหลักสูตรหรือแบบเรียนมีน้อย และการเรียนการสอนภาษานั้น มักจะให้ความสำคัญในด้านการติดต่อสื่อสารได้มากกว่าเน้นความสำคัญในด้านวัฒนธรรม (Debyer อ้างใน นันทวัน ชุมตันติ, 2542)แนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว นอกจากจะ สอดแทรกความรู้วัฒนธรรมภาษาอังกฤษเข้าไปในกระบวนวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว การจัดโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์น่าจะเป็นวิธีการให้ความรู้แก่นักศึกษาวิธีหนึ่ง ทั้งนี้เพราะโปรแกรมดังกล่าวสามารถสนองตอบต่อความสามารถของผู้เรียนที่จะแสวงหา ความรู้อย่างอิสระเสรีตามความสนใจและความต้องการ (The Commission of Instructional Technology of the USA, 1970, cited in Nartnatda Phongpradit, 2004)

โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ จัดเป็นโปรแกรมที่มุ่งเน้นให้ ผู้เรียนพัฒนาความรู้ทางด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ในรูปของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งถือเป็นบทเรียนที่ถูกจัดเตรียมหรือมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง โดยการควบคุม อัตราความช้าความเร็วในการเรียนของตนเอง และผู้เรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ หรือโต้ตอบ กับบทเรียนได้ทันที (สุกัญญา นิมานันท์, 2536) นอกจากนี้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะนำเสนอ เนื้อหา รูปภาพ ซึ่งเป็นการสร้างความสนใจผู้เรียนได้ดี อีกทั้งจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจเพราะ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมักจะนำเสนอเนื้อหาโดยการใช้เสียงดนตรี ซึ่งเป็นการเพิ่มความเหมือน จริง (ฉลอง ทับศรี และกิดานันท์ มลิทอง อ้างใน รุ่งทิภา ไชยชมภู, 2547) ผู้วิจัยจึงมีความ คาดหวังว่าโปรแกรมดังกล่าวน่าจะช่วยพัฒนาความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนได้เรียนอย่างมีอิสระ ก้าวหน้าไปตามอัตรา การเรียนรู้ของตน เลือกลงเวลาเรียนได้ตามที่ตนต้องการ อีกทั้งเทคนิคการนำเสนอเนื้อหา สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนอีกด้วย (บุญชม ศรีสะอาด, 2541) ผู้วิจัยจึงจะพัฒนา โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่อง ความรู้วัฒนธรรมภาษาอังกฤษเพื่อ พัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ อีกทั้งเป็นแนวทางในการวิจัย ด้านการประยุกต์คอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาความรู้ด้าน วัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ

2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลัง การเรียนด้วยโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้ด้วย ตนเองผ่านคอมพิวเตอร์

วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 26 คน ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่องความรู้ด้านวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ แบบประเมินโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่องความรู้ด้าน วัฒนธรรมภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่าน คอมพิวเตอร์ เรื่องความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีแบบแผนการทดลองเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

E	T ₁	X	T ₂
---	----------------	---	----------------

โดยที่

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

T₁ หมายถึง ทดสอบก่อนเรียน

T₂ หมายถึง ทดสอบหลังเรียน

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่าน คอมพิวเตอร์การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่หนึ่ง : การพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่อง ความรู้ ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เก็บข้อมูลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนโดยใช้โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์

ระยะที่สอง : การประเมินประสิทธิผลของโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่อง ความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ โดยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนที่พัฒนาขึ้น ตามเกณฑ์ E_1/E_2 โดยแปลความหมายของค่า E_1/E_2 ดังนี้

ร้อยละ 95 – 100 หมายถึง ดีเยี่ยม

ร้อยละ 90 – 94 หมายถึง ดี

ร้อยละ 85 – 89 หมายถึง ดีพอใช้

ร้อยละ 80 – 84 หมายถึง พอใช้

ต่ำกว่าร้อยละ 80 หมายถึง ปรับปรุงแก้ไข

2. สถิติทดสอบสมมติฐานใช้ t-test dependent เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

3. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อใช้ในการประเมินความคิดเห็นโดยมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

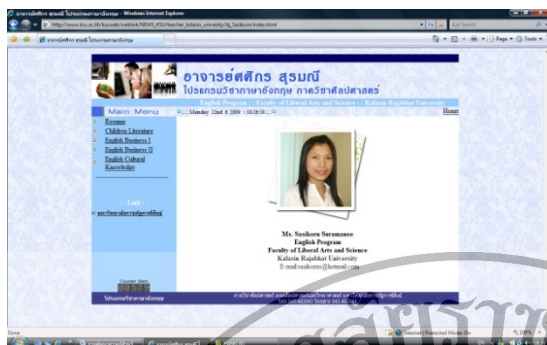
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

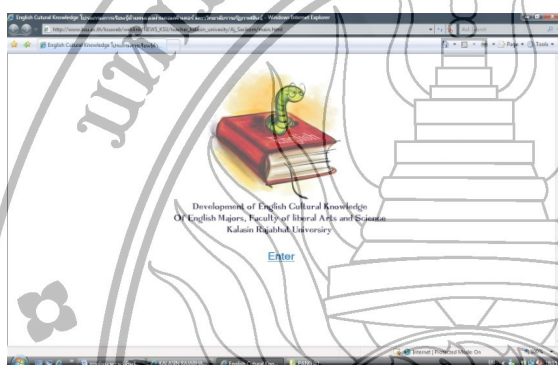
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นผลให้ได้โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่อง ความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่มีคุณสมบัติครอบคลุมทางด้านมัลติมีเดีย ได้แก่ มีข้อความ ภาพนิ่ง เสียงและมีการโต้ตอบกับผู้เรียนตลอดบทเรียน สามารถเลือกเรียนได้ตามความสามารถและกลับมาเรียนด้วยตนเองได้ตลอดเวลาตามความต้องการ

ภาพ 1 การเข้าสู่เว็บไซต์

ภาพ 2 การเข้าสู่โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์
เรื่อง ความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ

ภาพ 3 เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ในบทเรียน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่อง ความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ E_1/E_2 แสดงในตารางที่ 2

ตาราง 1 ประสิทธิภาพของโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ตามเกณฑ์ E_1/E_2

เกณฑ์	ประสิทธิภาพ	การแปลผล
E_1	82.44	พอใช้
E_2	81.11	พอใช้

จากตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่องความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ E_1/E_2 เท่ากับ 82.44 / 81.11 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) และอยู่ในระดับพอใช้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่องความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน แสดงในตาราง 2

ตาราง 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเฉลี่ย	t
ก่อนเรียน	26	25.00	17.62**
หลังเรียน	26	28.08	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 25.00 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 28.08 เมื่อทดสอบค่า t ที่คำนวณได้ สูงกว่าค่าวิกฤติของ t ที่ระดับนัยสำคัญ .01 (17.62 มากกว่า 2.48) จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวิเคราะห์หาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่อง ความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ แสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการประเมินความคิดเห็น

รายการ	\bar{x}	SD	การแปลผล
ด้านจุดประสงค์ของบทเรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
ด้านเนื้อหาของบทเรียน	4.59	0.51	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมท้ายบทเรียน	4.53	0.58	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียน	4.70	0.44	มากที่สุด
โดยรวมเฉลี่ยทั้งหมด	4.65	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 3 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, $SD = 0.49$) และเมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ด้านจุดประสงค์ของบทเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$, $SD = 0.47$) ด้านเนื้อหาของบทเรียน มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, $SD = 0.51$) ด้านกิจกรรมท้ายบทเรียน มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, $SD = 0.58$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียน มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.70$, $SD = 0.44$)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการทดลองสรุปได้ว่า โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่อง ความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (82.44/81.11) และอยู่ในระดับพอใช้ นักศึกษามีความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, $SD = 0.49$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่อง ความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ เป็นบทเรียนที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นเป็นบทเรียนที่ผ่านกระบวนการสร้างโดยอาศัยหลักพื้นฐานทางจิตวิทยาเป็นขั้นตอนและมีระบบวิธีการที่เหมาะสมและผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถช่วยให้นักศึกษามีความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เกิดความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ อีกทั้งนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ในระดับมาก

ที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาประสบผลสำเร็จในการเรียนด้วยวิธีการนี้ ซึ่งเป็นวิธีที่แปลกใหม่และน่าสนใจ จากการสอบถามนักศึกษา พบว่า พวกเขาไม่เคยเรียนด้วยวิธีนี้มาก่อน เรียนแล้วสนุก และได้ความรู้อีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของศิริลักษณ์ บุญมา (2549) สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2544) และจรรยา เกษมราษฎร์ (2540) จึงส่งผลให้โปรแกรมการเรียนรู้อย่างตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

ข้อเสนอแนะ

1. การสร้างโปรแกรมการเรียนรู้อย่างตนเองผ่านคอมพิวเตอร์เป็นการพัฒนาสื่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนไม่ควรจะวิตกกังวลหากไม่มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์มากนัก ครูผู้สอนสามารถปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีมัลติมีเดีย และด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
2. โปรแกรมการเรียนรู้อย่างตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ เรื่อง ความรู้วัฒนธรรมภาษาอังกฤษควรใช้ประกอบการเรียนการสอนกระบวนวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในลักษณะการเรียนรู้อย่างตนเองในรูปแบบ Self-Study Package
3. ควรพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้อย่างตนเองผ่านคอมพิวเตอร์ในเรื่องอื่น ๆ เช่น ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาที่จะออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จรรยา เกษมราษฎร์. (2540). **การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำบุพบทบอกตำแหน่ง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.**
- นันทวัน ชุมตันติ. (2542). **ความรู้ด้านวัฒนธรรมทางภาษาและกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกนิเทศศาสตร์การจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ**. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). **การพัฒนาการสอน**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เวิลด์ มีเดีย.
- รุ่งทิพา ไชยชมภู. (2547). **การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เขตภูมิอากาศโลก เป็นอย่างไร ใครรู้บ้างที่มีต่อการเขียนสะท้อนความคิดของนักเรียนระดับ**

มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ปรินิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.เชียงใหม่.

วิไลพร ธนสุวรรณ และคณะ. (2545). **สภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา
วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ :**
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริลักษณ์ บุญมา. (2549). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านเครือข่าย
อินเทอร์เน็ต วิชาพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏวไลยอลงกรณ์. ปรินิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์. กรุงเทพมหานคร.**

สุกัญญา นิมาพันธ์. (2536). "การสอนแบบให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง". **ข่าวสารกองบริการ
การศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 38 (4) , 5-20.13**

สุพัฒน์ สุขมลสันต์. (2544). **การสร้างและพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบ
สื่อหลากหลายเพื่อสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1. ปรินิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต, กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

Nartnada Pongpradit. (2004). **Development of a Self-Study Computer Program
Assisting Informal Education Learners in Reading Comprehension of
English Literary Work. E.Edu. Thesis, Chiang Mai University**